

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati
mortalis Libri Qvinq[ve]**

Pelecycus, Johannes

Monachii, 1615

XXVI. Proximus mortali peccato offenditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52025)

eam potestas administrandi Rē-
publicam diuini amoris insigni
nota manauit, grauius offendere
soleat; Ingratissimi aliās, & inter
Elephantes scribendi, de quibus
increbuit, genua habere ad cur-
uaturam enodia, & ad flexum
vitiō naturæ inepta. Beneficia
tandem, quæ Reipublicæ mo-
deratores in peccatorem confe-
runt, ne peccet, mouent quoq;
ingratitude aliās nota, cāden-
ti lamina per frontem vitulan-
dum, vt dediscant alij eam, in
stigmatia probam, in probro
infamiam spectantes.

CAPVT XXVI.

*Proximus mortali peccato of-
fenditur.*

Homo nudus & inops ex v-
tero, quasi ex naufragio in
littus eiectus, reb. omnib. ad tu-
endam vitā necessarijs sic desti-
tutus

tutus est, vt si aliena ope & præ-
 fidio careat, necessariò illi peun-
 dū sit. Ratio, qua sola ad se tuen-
 dū reliquis animantib. multò est
 instructior, data illi quidem est
 sed eius vsus initio negatus est.
 Habet & manus, quibus neces-
 saria vitæ cōparare possit, qui-
 tamen tempus benè longum ad
 id requirunt, interire illum pri-
 us necesse est, quàm sibi vt vnus
 ad omnia sufficere possit. Esto
 verò firmioribus sollicitam eam
 ille non imponat curam, à fera-
 rum tamen hostiumq; aliorum
 incurfu, se, sine ope alterius, tu-
 eri satis non potest: *Solitariae ma-
 nus*, ait Euripides, *inualidae sunt
 manus*. Ac licet periculum ille
 hoc quoq; per se declinare pos-
 set, contra inclinationem tamen
 naturæ, dono loquendi, & di-
 stinctè audiendi, à natura col-
 lato, non vteretur, quandoqui-
 dem

dem
 misce
 diret
 tabul
 les lo
 artes
 perier
 tuo,
 & inf
 foret.
 rumq
 tenet
 esse p
 gnitio
 entia
 pis fer
 randi
 putet
 qua ta
 fit. S
 culat
 uenit
 exigu
 in aliu

dem nemo esset, quo cum verba
misceret, quemq; loquētem au-
diret. Ac cū homo rudis etiā,
tabulæque rasæ instar, vt Aristo-
les loquitur, in lucem edatur, &
artes doctrinâ magis, quàm ex-
perientiâ comparentur, perpe-
tuo, vel longo tempore, miser
& infelix, sapientia destitutus
foret. Iustitiæ insuper, cætera-
rumq; virtutū, quarum studio
tenetur, nullus absq; socio vsus
esse potest. Vsus autem? neq; co-
gnitio vera; deest enim experi-
entia & occasio, quasi lydius la-
pis seipsū tentandi atque explo-
randi: Quare fieri potest vt ipse
putet aliqua se virtute potiri, à
qua tamen quam longissimè ab-
sit. Sola meditatione atque spe-
culatione ad virtutē nemo per-
uenit. Nullus etiam illarum vel
exiguus est vsus; non charitatis
in aliū, quia ab illo seiunctus est;
non

non obedientiæ, nemo cum sit
 cui obtemperet; non mansuetu-
 dinis, quod nemo quoque sit
 qui ei iniuriam afferat; non be-
 neficentiæ; nemo enim, ut po-
 nimus, ad est, qui eius ope indi-
 geat; non humilitatis, si quidem
 neminem habet, cui se demisso
 subijciat, &c. *Quod si quis dicat, ait*
S. Basilius, ad componendas animi
sui affectiones, moresque rectè insi-
tuendos sufficere sibi diuinarum li-
terarum doctrinam, is similiter facit
ut si quis disceret edificare, neque un-
quam tamen edificaret, & as cudere,
& quæ didicisset, ea in actum nun-
quã deduceret? &c. Idem ferè de
 vitijs quoq; dici potest, quibus
 cum desit materia, neque co-
 gnosci an insint, neq; extirpari
 eradicarique possunt cum ad-
 sunt. In pugna tandem, quæ no-
 bis cum hostibus perpetua est,
 focij auxilio opus habet, à quo
 doctrina

*Reg. 7.
 fuse disp.*

doctri
 adiuu
 defenc
 oratio
 tari,
 ploqu
 um in
 tantaq
 ximus
 lerabil
 mortal
 pens v
 etiam
 tibi qu
 interfi

Quom

Do
 qu
 est, or
 cōtiner
 ximū tu

doctrina instrui, cohortatione
adiuari, solatio erigi, auxilio
defendi, feruore inflammari,
oratione fulciri, virtute susten-
tari, zelo etiam argui, exem-
ploque ad omne virtutis studi-
um incitari possit. Iam cum tot
tantaque homini beneficia pro-
ximus conferat, mirum & intol-
erabile prorsus est, peccato
mortali eum offendi. O ser-
pens venenatissime, authorem
etiam ipsum, cum proximus
tibi quisque sit, inficiens atque
interficiens.

CAPVT XXVII.

*Quomodo peccator proximum suum
offendat?*

Domini præceptum est, vt
quis proximum suum, hoc
est, omnem hominem diligat. Id
continetur his verbis: *Diliges pro-* Matt. 22
ximum tuum sicut teipsum. Et his alijs 39.

D. Io-